

[Søren Olesen.]

rent øjeblikkelig bistandsydelse. Jeg forstår det sådan, at ministeren har ment, at da forslaget skulle fremmes ret hurtigt, ville det kun sinke det, hvis man kom ind på de forskellige problemer, som kan rejse sig, hvis man ændrer principperne. Jeg tror alligevel, det vil være rigtigt at tage spørgsmålet op til drøftelse. I hvert fald er det sådan mange steder på landet, at man synes, man er lidt dårligt behandlet, og det har den virkning, at de gamle føler trang til at flytte ind til de områder, hvor man har en højere sats. Det viser sig særlig i de kommuner, hvor man har to satser, både en for den bymæssige bebyggelse og en for de rene landkommuner. Det kan også virke sådan, at de gamle opfordres til at søge alderdomshjem og aldersrenteboliger, som er stærkt optaget. Dér kunne det have sin betydning, at de gamle fik mulighed for at blive dér, hvor de har boet hidtil, eller vi kan måske sige det sådan, at børn og slægtninge fik mere lyst til at beholde disse gamle hos sig i familien, og det kunne også have sin betydning rent menneskeligt set.

Jeg vil derfor anbefale, at man alligevel tager det spørgsmål op til overvejelse, om der enten ved forbedring af de lave grundbeløb eller ved en aftrapning af dette een-gangstillæg kan ske en udjævning i den forskel, som nu er tilstede, uden at den dog helt fjernes.

Arbejds- og socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Kaj Andresen, der på socialdemokratiets vegne gav tilslutning til lovforslaget, og jeg vil takke de øvrige ærede ordførere for deres venlige bemærkninger om lovforslaget.

Der er navnlig eet spørgsmål, som samtlige ordførere har kredset om; det er spørgsmålet om aftrapning imellem kommune-grupperne, København, købstæderne og landet. Det, som regeringen har foreslået, er — som det er blevet sagt — en bistandsydelse, som skulle kunne komme hurtigt til udbetaling, og vi havde regnet med, at de spørgsmål, som man ellers har diskuteret, skulle finde deres naturlige afklaring i folkeforsikringskommissionen. Da jeg vidste, at spørgsmålet om zonegrænserne var noget, man i valgkampen fra alle sider i stor udstrækning havde diskuteret, var det rime-

ligt, at det første, jeg spurgte om ovre i departementet, var: Hvordan forholder det sig med zonegrænserne, har man i folkeforsikringskommissionen beskæftiget sig med dette spørgsmål? Svaret blev ja. Man havde i folkeforsikringskommissionen, hvoraf de ærede medlemmer fru Ragnhild Andersen og hr. Svend Jørgensen er medlemmer, spurgt om, hvad det ville koste at udjævne taksterne i de 3 grupper, og man var kommet til det resultat, at det ville koste ca. 100 mill. kr. at føre de takster, der er på landet og i købstæderne, op til Københavns niveau. Da man nu vidste, at det ville være formålstjenligt, om man lod undersøge, hvordan forholdene med hensyn til varepriser og leveomkostninger, altså pristallet, var ude omkring i de forskellige grupper, rettede man henvendelse til den tidligere arbejds- og socialminister om at få arbejdet sat i gang, og den forrige arbejds- og socialminister henvendte sig til den daværende finansminister og fik tilslutning til, at dette arbejde måtte sættes i gang. Denne undersøgelse er imidlertid endnu ikke afsluttet og dens resultat altså ikke tilstillet folkeforsikringskommissionen.

Selvfølge er jeg villig til i et udvalg at forhandle alle spørgsmål og alle problemer, men jeg henstiller til de ærede ordførere, som selv ved besked om det, jeg har nævnt her, at tage det med i betragtning, når man skal vurdere spørgsmålet om zonegrænsernes afskaffelse.

Jeg har sagt dette generelt, fordi jeg har forstået, at der er almindeligt ønske om, at zonegrænserne skal afskaffes, og man kan så spørge mig: Ja, men socialdemokratiet ønsker jo også zonegrænserne afskaffet, er det så nødvendigt at afvente en kommissionsundersøgelse, som er sat i gang på grundlag af netop socialdemokratiets ønske? Dertil må jeg svare, at vel har socialdemokratiet sagt, at vi ønsker zonegrænserne afskaffet, men vi har også sagt, at det skulle være en trinvis afskaffelse i forbindelse med gennemførelse af en almindelig folkepensionering.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen sagde, at der var ingenting i bemærkningerne og i min fremsættelsestale, der gav nogen særlig begrundelse for at gennemføre lovforslaget. Det ved jeg dog ikke. Jeg har i fremsættelsestalen sagt, at rentemodta-